

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J. I.
Japan.

Nr 160.

Göteborg den 23 nov. 1962.

Älskade Lillasyster!

Om jag skulle ta och knacka ner några radervtill dej! Om en stund ska jag fara ner till stan och handla. I em. ska nämligen Ingeborg och Maja Samuelsson komma upp till mej. Och då blir dom här hela kvällen. Vi brukar göra så när vi någon gång kommer oss för att träffas, vilket är väldigt roligt. Tack ska du ha för hälsningarna i flickornas brev. Jag skall framföra ditt tack till till Helga och Anna. I morron träffar jag säkert Ahna och Helga ska jag väl hemsöka i dag eller när det kan bli. Hon bad mej i går att komma och hämta 50:-kr. för att köpa lotter eller något annat på försäljningen.

I går skrev jag till David. Det handlade mest om hur dom ska få någonstans att bo, då dom kommer hem om 2 år. Du har ju erbjudit dom att få bo i eran lägenhet tills ni kommer. Men det är förstås bäst om dom kan få tag i något, där dom kan få vara kvar även sen ni kommit. Men vem vet. Dom kanske får ta ditt erbjudande först. Nu är det ju så att dom vet inte var dom vill bo. Dom kan med andra ord acceptera nästan vad som helst utom storstäderna. När jag får svar på en del frågor i mitt brev, så ska jag gå till HSB., som ju bygger över hela landet och fråga om där finns några utsukter. Jag har kanske sagt det förr och upprepar det att ni kan vara lyckliga som har en trevlig lägenhet att ta till då ni kommer hem. Kanske har den farit illa under uthyrningstiden, men ändå! HSB. är, som du kanske vet, dom som byggt Stockholmsgatan 38-40-42. När redovisningen för Hedvigs missionsinkomster i stället för blommor kom i VP. blev jag lessen, minst sagt. Inte fanns vi med och inte Roys och många andra saknades. Det kunde jag förstå av att beloppet var för litet. Jag ringde Rut Sjöström och frågade vad det var för en redovisning hon skapat till. Jo, det var så att Vepan kastat om så att September kom först. Och i nästa nummer kom Augustiredovisningen. Jag skulle satt värde på att allt kommit på en gång, så hade det sett trevligare ut. Nå ja, det var ju inte Ruts fel. Men det blev en bra slant, vilket var väldigt roligt.

Till Lally ska jag skriva så småningom. Den sista tiden har jag haft så mycket om mej.

Om jag går baklänges, så var jag i går på "Nationernas gata" i Konserthuset. Det är en basar för RÄDDA BARNEN. Jag var där en knapp halvtimme och köpte 10 st. tombolalotter och fick en vinst. Det blev 453 gram kokt skinka i plåtburk. Och det var ju fint. I förrgår hade jag bjudit hit Judith och Karl Königson, du vet Tures föräldrar. Jag kommer mej så sällan för annars tycker jag nog att jag skall ta hit dom någ gång. 3 timmar var dom här. I tisdags hade jag studiecirkeln "Vardagens värld" hos mej. Vi var 10 personer. Det var slutspurten på den cirkeln. Nic har förstås varit ledare. Och sånt är väldigt roligt. Dagen förut var Augusta Moberg här, Simons syster, du vet! I fyra timmar pratade vi. Hon är här och sköter hemmet för sin bror och svägerska och har ätt därmed ett ganska hårt jobb! Men hon är så bussig och rar, 64 år gammal. Simon är mycket åderförkalkad, vilket är ett bekymmer. Olivia är däremot lite starkare är hon varit tidigare. Hon går omkring och rör sej trots det att hennes puls håller sej på 30 ungefär.

I söndags den 18 hade vi Nils Engelsen i kyrkan. Du vet väl att han är rektor för norska baptisternas fina skola i Oslo!? Det var en baddare till attäförkunna. Han talade också en begriplig norska. Men om dom nyanserar för hårt, så går en del förbi mej ändå. Västra Sverge hade diakondagar lördag-söndag. Jag brukar någ gång skicka gamla böcker från mina bokhyllor till David och Lisa. Så gjorde jag här om dan. Men så fick jag tag i 2 st. som handlade om Kina. Och jag tog och skickade dom genom Riksföreningen till er. Nu vet jag inte om någon av er läser dom men i så fall kan ni placera dom hos någon som vill läsa dom. Jag har köpt böcker på realisationer billigt med tanka på att jag någon gång i framtiden skulle läsa dom. Men jag har mycket oläst och en hel del som jag aldrig hinner att läsa. De båda böckerna är följande: Peter Fleming -

Intervju med Kina och Aleko Lilius: Min kinesiska krigsbok. Om ni tycker att dom inte är nånting att ha, så släng dom. Jag vet inget om dom. Och dom kostade nog inte så mycket, då jag köpte dom. Dom kom ut 1936 resp. 1928. Flickorna skickade ju trosor till julklapp åt dej. Men lilla jag har inte skickat någonting. Jag kan långa iväg lite Lax-sill eller dylikt. Men det är kanske inte så lyckat att sända ni så nära jul? Kanske har ni fått någon från annat håll. Om du låter mej veta om du vill ha i dill eller tomat, så skick jag sedan ordra saken. Har du fått mycket sånt så sätter jag in en tia på din bok. Låt mej veta vad du vill. Jo, så var det garnet. Det som du kallar bruntär mörk lila och väldigt fint. Men jag vet ännu inte vad jag skall göra med det. Om jag visste någon som kunde sticka mej en väst, så skulle jag använda det själv. Nu blir nog sånt också ganska dyrt. Men det för fint att sticka strumpor av tycker jag. Så jag har inte erbjudit Alma det. Och inte vet jag om hon orkar längre göra nåt sånt. Vi får väl se.

Olle har hårt jobb, men han klarar det tydligen bra. Här om dan hade dom en skrivning, vad den ni handlade om. Han kände det hopplöst. Kamraterna hade skrivit 4 A-4-sidor eller mer. Han hade bara fått ihop 2. Men han fick det enda lilla A som gavs. Nu har han ett par till och slutar inte förr än fredagen före jul. Men han blir ju ledig i jul, som sldrig varit så säkert förut. Aina slutar sitt jobb 1 januari för att stanna hemma kanske några år hos sina ungar. Och det är väldignat väl. Dom hade ju en flicka i 2½ år, som var som sänd från ovan. Hon hade god kontakt med barnen och dom tyckte så mycket om henne. Den dom har nu är nog också bra till att arbeta, men hon får ingen kontakt med barna. Så det är nog så lyckligt att Aina kan stanna hemma. Dom får ju mycket moderskapspengar och barnbidrag & sånt. Och när Olle bli får dig framåt nästa ju så kommer han ju upp i lönegraderna. Så ska ni väl må så gott och ha så roligt tycker

Örn